

A ■ ELS ARTISTES

MARIA GIBERT

Califòrnia. 1965

Maria Gibert recorre a una escenificació fantàstica de caràcter poètic o narratiu per poder oferir una espècie de diari personal o d'autobiografia pictòrica.

Representa personatges en situacions estranyes en relació al seu entorn, teatral i fictici.

La seva obra està plena d'un lirisme màgic, on la infància té un gran protagonisme, on reconeixem les nostres pors, però on els personatges sempre són victoriosos i hi ha una energia positiva malgrat la ironia o malenconia que poden tenir.

Ha exposat a galeries d'Europa i E.E.U.U.

VISIONS DE L'ARTISTA

Que un foc nupcial cremi per a tu, com mai per cap altra núvia ha cremat ! (Wotan)

Vaig dubtar d'allò que volia representar: una donzella submissa, una filla obedient, una dona somiant amb un heroi que la posseïa.....tot era possible.

Així, Brünnhilde, ha d'estar en posició quasi fetal: ha de tornar a néixer. Portarà un record del seu passat de Valquíria, les botes d'amazona, un sedós vestit de núvia per aquell que vindrà i l'escut per protegir la seva virginitat d'aquell a qui no li pertoqui.

La foscor de la roca, contrastarà amb el cercle de foc definit per Loge i un estel rutilant anunciarà la vinguda d'un nou ser. Per ell, s'iniciarà la redempció del món.